

VILÁGPOSTA

100 év
verbíta misszió
MAGYARORSZÁGON
1916-2016

Újfolyam, XI. évf. 3. sz.

A verbíta missziós szerzetesek lapja

2015. Ősz

Ez a küldetésem

(Lk 4,43)

Remény Istenben
Elmélkedés az új tanév kezdetén
– 4. OLDAL

Missziós táborok
Köröm, Girincs és Kőszeg
– 6. ÉS 8. OLDAL

**Azt a hitet adjuk tovább, melyre
otthon váltunk fogékonnyá**
Missziós levél Cebuból
– 17. OLDAL

Családi program a verbitáknál

Izgalommal olvastuk *Magung Feri* atya kedves levelét, hogy családi hétvége lesz Budatétényben, a misszióházban. Ő itt, Magyarországon, oly távol a valódi családjától, úgy érzi, mi vagyunk a befogadó, új családja, ezért minket a hív meg erre a hévtégre.

Megérkezésünkkor *Szabó Alex* testvér mosolyogva ölelt meg minket. *Feri* atya is hamarosan ott termett, és együtt elolvastuk a programot: szentségimádás, szentmise, azután pedig „buli”, vagyis grillezés, evés-ivás, beszélgetés és utána vetítés.

A csöndes félóra az Oltáriszentség előtt nagy békességet adott a lelkünknek. A kápolnában, mint már annyiszor, a „hazaérkeztem” érzése töltötte el szívünket. A mise után kifelé tartva a kertbe, hangos kacagást hallottunk, füst- és gőzfelhő, ki- és beszaladó atyák és testvérek látványa fogadott. Sütek

a grillen a finom peccsenyék, *Ngamba Mungwala Albert* ügyesen locsolgatta is a húsokat. Voltak finom pálinkák is, amiket *Wolowicz Ádám* atya töltögetett a még kissé feszező, titkon egymást nézegető magyar „családtagnak”.

A verbiták közvetlensége, mosolya pillanatok alatt jó ismerőssé változtatott bennünket. Beszélgettünk, ismerkedtünk, falatoztunk. Mosolyogtunk, hogy milyen érdekes dolog történik a mellettünk lévő asztalnál: magyarul beszélget egymással kongói, lengyel, indonéz. A közös nyelv itt nem a világban bevett angol, hanem a magyar. Nevetnek, viccelnek egymással az anyanyelvünkön. Ez csoda! Mire egy kedves „szülőpár”, *Erzsi* és *Gyuszi* belefogtak csodálatos indonéziai beszámolójuk vetítésébe, már úgy éreztük, hogy a családok nagyon közel kerültek egymáshoz.

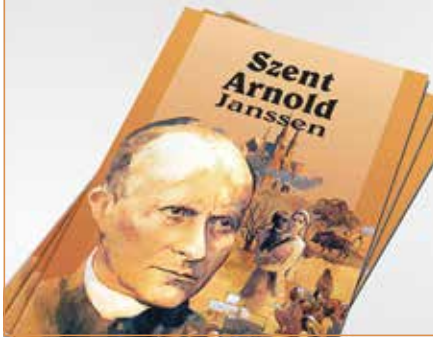
Szombaton osztottuk meg egymással mindazokat az élményeket, amik összekapcsolnak minket a verbita renddel és a szerzetesekkel. Volt könnyű és kacagás bőven. Édesanyák, testvérek mesélték el, hogyan éltek meg, hogy közvetlen családtagjuk a szerzetesi hivatást éli. Aztán a befogadó szülők osztották meg érzéseiket, mindazt, amit kapnak, és amit adni tudnak azáltal, hogy családjukba már egy verbita szerzetes is beletartozik.

A beszélgetést követő szentmisén lángra gyúlt szívvel énekeltünk, nagy hála és boldogság töltött el minket. Biztosak vagyunk abban, egyre többen leszünk befogadó szülők, akikhez bizalommal fordulnak majd a verbita atyák és testvérek csakúgy, mint a valódi szüleikhez.

Tomcsányi Csilla és István

Megjelent

Szent Arnold alapító atyánk életét bemutatató képregény, melyben sok érdekesség található a 100 éves magyar verbita rendtartományról is. Megvásárolható misszióházainkban és rendezvényeinken, illetve rendelhető a szokásos elérhetőségeken. A bevétel teljes összegét a misszió javára fordítjuk.

Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház

(1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.)

A budatétényi Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban szeretettel várunk mindenkit, aki lelki felgyógyulásra vágyik. A www.szentarnold.hu oldalon tájékoztatást adunk a lelki gyakorlatos ház különböző korosztályoknak szóló, csoportos és egyéni programjairól, az Isteni Ige Társasága és a Szentlélek Szolgálati Missziós Nővérek által szervezett lelki gyakorlatokról és evangelizációs eseményekről, valamint a ház által nyújtott szálláslehetőségekről.

VILÁGPÓSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele
e-mail: verbita@verbita.hu • honlap: www.verbita.hu
Ingyenes, katolikus kiadvány,
fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felelős kiadó: Burbela Gergely svd tartományfőnök
Szerkesztő: Szalontai Anikó
Tördelés: Peidl Péter • Korrektor: Rochlitz Bernadett
Rendi konzulens: Magung Fransis svd
A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,
tel.: 06-1/424-5668 vagy 06-30/418-9196

Nyomtatás: D-Plus Kft., 1037 Budapest, Csillaghegyi út 19-21.
Felelős vezető: Németh László ügyvezető

ISSN 1814-6163

Címlapkép: Hernandez Elmer svd örökfogadalma

Kapcsolatfelvétel a verbita misszionáriusokkal:

MISSZIÓS TITKÁRSÁG:

1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5. • tel.: 06-30/418-9196

9730 Kőszeg, Park u. 1. • tel.: 06-94/562-205

Adományok, miseszövetségi befizetések:

10700024-69018251-51100005 (CIB)

Kérésre csekket küldünk.

Ez a küldetésem

Amikor megvirradt, kiment egy elhagyott helyre. A nép kereste, míg meg nem találta. Marasztalták, hogy ne hagyja ott őket. De ő azt felelte: „Más városokban is kell hirdetnem az Isten országát, hiszen ez a küldetésem.” (Lk 4,42–43)

Mit kell tennem a világban? Mi az a feladat, amit nekem szánt Isten? Akkor ismerhetjük fel igazán küldetésünket, amikor valóban igyekszünk Istent életünk központjává tenni, és készek vagyunk elhagyni megszokott életstílusunkat. Fontos, hogy hallgassunk az Istentől jövő vágyra, mely a változás, a felajánlás és az áldozat felé vonz. Észreveszem-e ezeket, és ha igen, engedelmeskedem-e neki? A nyitottság az újra és a változásra való készség nagyon fontosak, hogy növekedni tudjunk a szeretetben, képesek legyünk elhagyni a megszokott dolgainkat, drága szüleinket, barátainkat, szülőföldünket, vagyonunkat, a biztonságot, és elinduljunk.

Egyik közös, alapvető küldetésünk a jóra és a szeretetre irányul. Isten jönnek teremtett minket. Ez a küldetés bármilyen hivatásban, szakmában és életállapotban érvényes. Valaki

egyszer azt mondta: csak ma tudok szeretni, holnap nem... A küldetés felismerésében sokat számít, hogyan élem meg a jelenben a szeretetet Isten, saját magam és mások iránt.

Jézus Krisztus küldetése arról szól, hogy a világ megismerje az igazi Istent. Istent, aki a Szeretet, aki a Megváltó. Vegyünk példát Jézustól: sokszor kereste a csöndes helyet, ugyanakkor nyitott volt mindenki iránt, nem maradt egy helyben, hanem mindig tovább és tovább ment hirdetni a szeretet evangéliumát. Az elhagyott (csöndes) hely fontos, hogy megtaláljuk saját helyünket a világban, hiszen ez olyan magány, ahol ott van Isten, és ahol kereshetjük az ő akaratát.

Szent Fausztina nővér így fogalmazta ezt meg: „Még akkor is, ha fontos, több figyelmet igénylő munkát végzek, megmarad ez a bensőséges kapcsolat Istennel. Vele megyek dolgozni, vele a rekreációra, vele szenvedek, vele osztom meg örömeimet, Benne élek és Ő pedig bennem. Sohase vagyok egyedül, mert Ő állandó társam. Minden pillanatban jelen van bennem. Bizalmasságunk szoros, vér és életkapcsolatunkból fakad.” (Napló 318)

Az Isteni Ige Társasága szeptember 18-án nyitja meg a jubileumi évet, hálával, hogy már száz éve Jézus Krisztus küldetésében járunk magyar földön is.

Kedves Barátaink, Jótevőink, Ismerőseink! Köszönjük, hogy különböző módokon részt vesztek küldetésünkben. Adjunk hálát, hogy elvihetjük az emberekhez az Örömhírt, bármi legyen is a hivatásunk, szakmánk, életállapotunk. Így kiteljesedhet, amit *Janssen Szent Arnold* a társaságunk alapításánál hangsúlyozott: Éljen Jézus Szíve az emberek szívében!

Burbela Gergely svd
tartományfőnök

Örökre igen

Szentháromság vasárnapján, május 31-én ünnepi szentmise keretében tett örökfogadalmat *Hernandez Elmer* a budatétényi Szent István-templomban. A templomot megtöltötték az ünneplők, többek között Elmer testvér családtagjai, a rendtestvérek, sok barát és ismerős.

Az örökfogadalommal a rend véglegesen felveszi tagjai közé az ideiglenes fogadalmas testvért. A szertartás egyik legmeghatóbb pillanata a Mindenszentek litániája, mely alatt a fogadalmat tevő arccal a földre borulva fejezi ki teljes önátadását a mindenség Urának. Mindez nemcsak a közösség életében,

de az egész egyház számára is kiemelkedő esemény, hiszen azzal, hogy valaki életre szóló igennel kötelezi el magát Isten szolgálatára, tanúságot tesz a szerzetesi élet értelméről.

A szertartás végén az örökfogadalmas megköszönte családjának, hogy segítettek útján, és kért mindenkit, hogy továbbra is imádkozzanak érte. A szentmise után az ünneplés már kötetlenebbül, a verbita rendház udvarán folytatódott. Imádkozzunk együtt Elmerért, akit az Általános Rendfőnökség Magyarországra nevezett ki, hogy „Isten tegye teljessé a jót, amit megkezdett” benne.

Marciszkievicz Tamás svd

Remény Istenben

Egy új időszak kezdetén

Itt a nyár vége, jön az ős, a tél. A nyári szünetben mindenki igyekezett felhasználni a szabad idejét nyaralásra, egy kis kirándulásra, egy hegyi túrára, egy kis felfrissülésre, egy jó pihenésre. A gyerekek meglátogatták a nagymamákat és a nagypapákat. Részt vettek a nyári táborokban. A fiatalok felkeresték barátait, és néhány napot együtt töltöttek. Jól érzeték magukat egymás jelenlétében. Voltak – papok, szerzetesek, nővérek, fiatalok, tanárok –, akik valamilyen lelkigyakorlaton vettek részt, hogy lelkileg, testileg felfrissüljenek, feltöltődjenek. Mindenki pihent egy kicsit, hiszen ezért volt a nyári szünet.

Most új időszak, új évszak és új tanév következik. Néhányan új iskolába, egyetemre, szakiskolába mennek, mások esetleg új munkahelyre. Új reménységgel, új lépéssel kezdik az őszt. Biztosan minden embernek van új álma, törekvése, amit ebben az időszakban szeretne megvalósítani. Mindenki igyekezni fog, hogy jót tegyen, és jó legyen ez az új kezdet, és reméli, sikeres lesz. Az ember megteszi, amire képes.

Fegyelmzetteknek kell lennünk, ugyanakkor törekvésünkhez Isten áldása is fontos. Amikor elkezdjük az új időszakot, gondoljuk Istenre is. Kérjük, kísérje minden lépésünket. Hiszen hiába minden törekvésünk, ha nincs velünk Isten. A 127. zsoltár első verse figyelmeztet bennünket: „Ha az Úr nem építi a házat, az építők hiába fáradnak”. Legyen Isten áldása a törekvésünkön, kísérje tettinket az Úr, és akkor érdemes lesz fáradnunk.

Ne legyünk önteltek a mindennapi tevékenységeinkben, hanem értsük meg, Istennek is kell cselekednie az életünkben. A fáradozás, a buzgóság mellett merjük rábízni ma-

gunkat Istenre, merjünk őrá hagyatkozni. Izajás próféta könyvében azt olvassuk: „De akik az Úrban bíznak, új erőre kapnak, szárnyra kelnek, mint a sasok. Futnak, de nem fáradnak ki, járnak-kelelnek, de nem lankadnak el” (Iz 40,31).

Az életben lehetséges, hogy Isten nélkül is sikeresek legyünk. De ezt milyen sikernek nevezzük? A keresztény ember számára nem csupán a világ ítélete számít. Sikerünk legyen olyan, amit keresztény sikernek nevezhetünk! Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? (Mt 16,26) Próbáljuk meg észrevenni: Isten itt van mellettünk! Legyen az útítársunk, mint fény a sötétségben, mint erő, ha elfáradunk, és mint biztos pont a bizonytalanság idején.

Tete Remis svd

Új számlaszám

Mostantól új bankszámlaszám szerepel a verbita Missziós Titkárság csekkjein:

10700024-69018251-51100005 (CIB).

Az év végéig még a régebbi számlaszámra befizetett adományokat is megkapjuk. Ugyanakkor buzdítjuk kedves Olvasóinkat és Jótévedőinket, ha lehetséges, ne csekken befizetve, hanem banki átutalással küldjék el adományukat. Hálásan köszönünk minden segítségét.

Isten fizesse meg!

MISSZIÓS MISESZÖVETSÉG

Drága kincs önmagunk és mások számára

„Az Eucharisztia Jézus üdvözítő jelenléte a hívők közösségében, és mint lelki táplálék az Egyház legdrágább kincse, amit csak magáénak mondhat történelmi zarándokútján.” (II. János Pál pápa: Ecclesia de Eucharistia 9)

A szentmise az a kincs, amelyben Jézus Krisztus érted és értem, vagyis értünk ajánlja fel önmagát az Atyaistennek. Az igazi áldozatos szeretet iskolája, amelyben általa és vele együtt imádkozhatunk önmagunk és mások szükségleteiért. Élő és elhunyt szeretteinket azzal ajándékozhatjuk meg, hogy mindennap misét mondatunk értük. A miseszövetségi tagság által napi hét szentmisében ajánlhatjuk Istennek a hozzánk közel állókat. A miséket verbita missziós atyák mondják a világ különböző tájain.

Új bankszámlaszám: 10700024-69018251-51100005 (CIB)

A felvétel a miseszövetségbe egyszeri 7000 Ft-os hozzájárulással történik személyenként, mellyel a szegény országok missziós munkáját segítjük. Kérjük a kedves Testvéreket, ha megoldható, banki átutalással küldjék el a felvételi hozzájárulást. A közlemény rovatban kérjük feltüntetni a befizető postai elérhetőségét és a befizetett személy vagy személyek neveit. A bankváltásból kifolyólag felgyorsult átutalások miatt kérjük, hogy az adatokat ugyanakkor az elektronikus jelentkezési lapon (www.verbita.hu/miseszovetseg) keresztül vagy elsőbbségi levélben, postai úton is szíveskedjenek eljuttatni a Missziós Titkársághoz. Kérésre csekket és tájékoztatót küldünk.

**Postacím: Missziós Titkárság • Magung Fransis svd – 9730 Kőszeg, Park u. 1.
• verbita@verbita.hu • 06-30/418-9196**

„Atya, ugye te a nagy hegyen túlról jöttél?”

Egy missziós hivatás története (3. rész)

A Generális Tanács engedélyezte, hogy öt évig missziós szolgálatot végezzek Argentínában. Elkészöntem a püspök atyától, a kisteleki hívektől, szeretteimtől, és indultam Spanyolországba nyelvet tanulni. Négy hónap múlva megkaptam a Dél-Amerikába szóló repülőjegyet. Kontinensünktől a Szűzanyánál búcsúztam el Fatimában, ahol rendtestvérem, *Kondor Lajos* atya jóvoltából néhány szép napot tölthettem.

A Buenos-Aires-i repülőtéren két missziós testvér, a magyar *Aquilinus* és az indián *Mario* fogadott. A szükséges hivatalos ügyek elintézése után néhány nap múlva érkeztem meg szolgálati helyemre, a fővárostól ezeröttszáz kilométerre északra levő Misiones tartományba. Ott mindjárt egy skorpió támadását kellett kivédenem az engem fogadó gondnok atya udvarán. Ajaj – gondoltam –, ezután a tartományban honos tizenegy mérgekgyó-fajjal való „ismerkedés” következik! De emiatt sem fordultam vissza. Izgatott örömmel mentem a tartomány belsejébe,

hogy az El Soberbio missziós állomáson megkezdhessem szolgálomat. Itt az összefüggő őserdőben huszonnyolc közösség ellátását vettem át. Három év múlva negyvenkét közösséget hagytam az utódomra. A következő állomáson már „csak” tizenöt őserdei telep lelkipásztori ellátása várt rám, amikor jött az értesítés: haza kell jönnöm, hogy a Szentatya missziós ügyekkel foglalkozó hivatalát képviseljem hazámban.

Nehezebb szívvel váltam meg az őserdő lakóitól, mint mikor itthon búcsúztam. A különböző telepeken misézve azt tapasztaltam, a szertartás végén a résztvevők nem rebbennek szét, hanem az oltárasztal köré gyűltek és mondogatták: „Köszönjük, Atya!” „Mit?” – kérdeztem. „De szép eucharisziánk volt” – válaszolták. Körülnéztem, és azt gondoltam: Drága testvérekém, sokan közületek még meg sincsenek keresztelve, és mégis, ti már így értékelitek, amit Jézusról hallotok, és amit ő tennünk rendelt?! Itthon bizony jó néhány „mishallgatónak” már a hátára adom a záró áldást.

Egyszer, az egyik telepen néhány törzsi öreggel beszélgettem. Az egyik elgondolkodva nézett, majd így szólt: „Atya, te nem a mi fajtánk vagy. Mégis közénk jöttél, és mi sok jót tanulunk tőled. Ugye te a nagy hegyen túlról jöttél?” Tudtam, hogy sokan közülük soha nem hagyja el a törzsi területet, így nem ismerik, mi van a „nagy hegyen” túl. Az öreg szavaira elnevettem magam, és ezt válaszoltam: „Drága testvéreim, ezen a nagy hegyen túl még sok másik ilyen van. A legutolsó után pedig van egy nagy víz, aminek nem is lehet látni a másik partját. Én arról a másik partról jöttem hozzátok.” Erre csak bólogattak az öregek, és láttam, hogy még inkább nőtt a becsületelem előttük. Én pedig hazafelé bandukolva a gyalogösvényen azt gondoltam: ennek a guarani indiánnak a kérdésében benne volt az értékelés és a hála is, hogy idegen létemre eljöttem hozzájuk, mert valamiért jót akarok tenni velük, és az ismereteimet – amiről ők addig nem hallottak, de nagy örömmel fogadtak – megosztom velük. Hát ezért volt nehéz otthagynom őket. Ők nem „gyakorolták” az általam hirdetett krisztusi hitet, hanem élték!

A Dél-Amerikában végzett missziós szolgálattal megvalósult hármas szent hivatásom: a papi, a szerzetesi és a misszionáriusi. Mindezért hálaadásul egy örökkévalóság sem lesz elég.

Rostás Sándor svd

HIVATÁSOM A MISSZIÓ

„A misszió nem áldozat, hanem kiváltság.”
(Freinademetz Szent József)

Sokféle módon szentelhetjük életünket a misszióknak. Krisztusi küldetéséből fakadóan minden keresztény ember **misszionárius** saját családjában, közösségében, munkahelyén. Nem annyira a szóbeli hithirdetés, mint inkább a hiteles életpélda a meggyőző a mai kor embere számára. Egyesek azonban külön **szerzetesi, misszionáriusi** hivatást kapnak, és küldetésüket városuk, hazájuk, kontinensük határain túl is meg szeretnék osztani másokkal. A verbita missziós atyák és testvérek nemzetközi közösségek tagjaként dolgoznak együtt Óceánia, Afrika, Amerika és Európa sok-sok plébániáján, iskolájában, kórházában, menekülttáborában, szociális intézményében, hogy **Krisztus örömhírét** minden ember megismerje. Ha úgy érzed, hogy missziós hivatásod van, ha **misszionárius** akarsz lenni, ismerd meg a verbiták közösségét! Szívesen válaszol kérdéseidre: **Hurgoi Sándor svd • Názáret Missziósház • 1223 Budapest, Bajcsy-Zs. u. 3-5. • e-mail: hivas@verbita.hu**

Örüljete az Úrban mindenkor

Boldog Ceferino missziós tábor, Köröm és Girincs

A körömi plébánián szolgáló verbita missziós atyák fáradhatatlanul látogatják a családokat, öt faluban miséznek, és élénken bekapcsolódnak a falvak életébe. Fél év után térek vissza Körömbe, s mire a busz letesz a faluban, már tudok mindent. Az emberek elújságolják a híreket: lesz a tábor, idén kettő is, a kicsiknek (hét-tizenegy éves gyerekeknek) Körömben, a nagyobbaknak (tizenhárom-tizennyolc éves fiataloknak) Girincsen. Azt is megtudom, hogy épül a közösségi ház, és azt is, hogy útitársam kis rokona már napok óta alig tud aludni, úgy várja a tábort. A helyszín az Alföld és az Északi-középhegység határán található. Érdekes este érkezni, mert ilyen gyönyörű naplementéket sehol máshol nem lehet látni.

A tábor *Boldog Ceferinóról* lett elnevezve. A tavalyi Ceferino-ünnepről a gyerekek jól emlékeznek a spanyol mártír – cigány nevén *El Pelé* – életére, aki Jézust dicsőítve szenvedett vértanúhalált a spanyol polgárháborúban, 1936-ban. A táborhely kapuján egy három méteres roma zászló fogadja a belépőket.

A körömi tábor – amelyen nyolcvan gyerek vesz részt – mottója: „Örüljete az Úrban mindenkor” (Fil 4,4). *Pataki Mária* vezeti a reggeli és esti áhítatot, melynek fő gondolatait a Képes Biblia rajzaival illusztrálja. Az udvaron lévő egyik öreg fa árnyékában imádkozunk a gyerekekkel. A tábori oltár egy öreg szék, öreg drapériával letakarva. A gyerekek nagyon szeretik ezt az oltárt. Napközben többször meg-megállnak a fa alatt, nézegetik a Bibliát, spontán, magukban is imádkoznak. Az egyik kislány a testvéreiért, egy fiú a távol lévő édesapjáért, beteg nagymamák gyógyulásáért, kistestvér megjavulásáért – ezer meg ezer gyermeki gondjukkal fordulnak Istenhez.

Minden nap egy fontos szót emelünk ki a bibliai mottóból: az első nap *Szrogh Károly* hitoktató tanár úr

vezetésével az örömről, második nap *Puzsár József* tanár úrral a háláról, harmadik nap a cselekedetekről (melyek örömről és hála kifejeződései) elmélkedünk. Meglepődve hallom délutánoként, hogy a gyerekek mi mindent megjegyeztek, és miket gondoltak hozzá maguktól.

A segítők mindenütt ott vannak, mégis a háttérben maradnak, felismerem köztük a szülők mosolygós arcát, a tanító és óvó néniket, akik sose fáradnak el a sok gyermek örömeiben gyönyörködni. Az önkormányzat által finanszírozott ebédet zárt kocsiban gurítják át az iskolából, ott főzik az üzemi konyhán.

A kerítésen leskelődnek a járóelők, sok-sok szülő, rokon, ismerős megáll, és hallgatja, mi folyik a plébániaudvarban. A gyerekek egész nap kint játszanak, az itt felállított sátor alatt hallgatják az előadásokat, az itt kirakott asztaloknál étkeznek, kreatív foglalkozásokat végeznek, és az öreg fa túloldalán még egy gumi medencében pancsolni is lehet a nagy kánikulában. Óriási sikere van a slagnak és a szappanbuborék eregetésnek.

A meglepetés programok minden nap jókedvet, játékot jelentenek: tánc-tanulás (aztán folytonos, spon-

tán táncolások), focizás és fogócskázás, a Máltai Szeretetszolgálat mobil ugráló várai, labdajátékok, korongozás János tanár bácsival.

A tábori program kiemelkedő, leg-sikeresebb része a július 10-i, péntek délutáni Ki Mit Tud? volt. Puzsár Józsi bácsi a megmondhatója, hogy csaknem minden gyerek szerepelt valamivel, volt, aki több számmal (táncal, előadással) is előrukkolt. Egy-egy sikeres szereplőt az utcáról leskelődő külső nézőközönség is kitörő ujjongással, tapssal köszöntött. Akik szívesebben rajzoltak, az uzsonnaszünetben áldozhatták ennek idejüket, figyelmüket, hogy érzéseiket, gondolataikat egy-egy alkotás formájában is kifejezzék. Mi, a zsűriző felnőttek nagyon örültünk, hogy a gyerekek milyen leleményesen fejezték ki tábori élményeiket, a természetszeretetüket, a szervezők vagy a táncolók iránti szeretetüket. Jó gyönyörködni a sok tehetséges, rendkívül ügyes mozgású és gazdag érzelmű, csillogó szemű gyerekekben, akik szegény életkörülményeik ellenére is nagyszerűen fejlődnek és remekül teljesítenek.

Az egész tábor lelkisége, érzelmi-hangulati légköre reménységgel tölt el. Olyan közösségi élmény részesei lehettünk, annyi szeretetet kaptunk, hogy minden résztvevő nevében mondhatom: alig várjuk a jövő nyarat és év közben is az újabb és újabb találkozásokat, programokat.

A girincsi tábor, amelyben hatvan fiatal vett részt, mottója: „Azért jöttem, hogy életük legyen” (Jn 10,10). Girincs autóval öt perc, gyalog háromnegyed óra járásra van Körömtől. Utcái nem olyan kanyargósak, de szélesebbek, parkosabbak, házai erősebbek. Jól tervezett templom, kastély és szép, új középületek vannak a faluban. Régebben Döry grófok laktak itt, akik többet költöttek a kultúrára, és vagyonukkal jobban meghatározták a falu arculatát, mint Körömben a pálosok. A romungró lakosok száma Girincsen is magas.

A napi témák: hit – kapcsolatok – felelősség. Az előadások, áhítatok, beszélgetések során ezeket elmélkedjük át. A fiatalok viselkedése minden szervező és segítő számára megmutatja, hogy rengeteg jószág, nyitottság, felelősségérzet és kreativitás, lelkesedés, összetartás van a serdülő fiatalokban. Időnként koruknál érettebbnek, tapasztaltabbnak is tűnnek. Aktívan részt vesznek a lelki élményekben, s a sok színes program, a zenélés, a tánc, a kézművesség során is fegyelmezetten, kulturálisan viselkednek.

A tábor által közelebb kerültünk a helyi családokhoz és a fiatalokhoz, így Girincsen is elkezdjük a cigány missziót. Szeretnénk egyre több család és egyén számára közösséget biztosítani. Missziós munkánk célja a gyermekek, fiatalok, emberek egyéni fejlődése a hitben, szeretetben. Az emberséget elsősorban nem vagy nem kizárólag szociális nézőpontból, hanem az istengyermekség, a Lélek alkotta személyi méltóság középpontba állításával hangsúlyozzuk. A táborban az enivaló és a jókedv is fontos, de a programok szervezésének középpontjában a közösség és az összetartozás élménye állt.

Nagyon sokan segítettek a két tábor kivitelezésében. Minden jóakarátú embernek szeretnénk köszönetet mondani mindezért. Hálásak vagyunk a verbita atyáknak, hogy velünk vannak, és Istennek, hogy ide rendelte őket.

Legyen Jézus élete a mi életünk, küldetése, a mi küldetésünk!

Dr. Hörcsik Edit

Ébreszd fel a világot!

Missziós gyermektábor Kőszeg

Az Isteni Ige Társasága idén is három turnusban szervezett missziós tábort gyerekeknek és fiataloknak Kőszegen, a missziósházhoz tartozó Őri István Ifjúsági Házban, illetve Kemencén (Váci Egyházmegye) a Kisboldogasszony-plébánia területén. A jelentkezők családokból, gyermekotthonokból, valamint plébániákról érkeztek.

Idén „Ébreszd fel a világot!” mottóval hívogatott minket Kőszeg. A megszokott környezet, az ismerős arcok mind-mind jóleső érzéssel töltötték el a szívünket – elkezdődött a

A második nap már biztos voltam benne, hogy jó helyen vagyok. Nagyon kedvesek voltak az atyák, tetszettek a misék, jók voltak a sportprogramok. Jövőre is szívesen megyek táborba! (Bence)

Nagyon élveztem a tábort! Változatos programokban és felejthetetlen élményekben lehetett részünk. (Brigi)

Amikor megtudtam, hogy szerdán túra lesz, nagyon megörültem. Leginkább az egyéni foglalkozások tetszettek: gyöngyfűzés, mécseskészítés, fonások. A tábor minden résztvevője segítette, támogatta egymást, ha bajban volt valaki, és együtt örültünk a sikereknek. (Regina)

Az idei évben is jó programok voltak: a táncest, a bankos játék, a városmisszió. Régi barátokkal találkozhattam, és nagyon kedves új embereket ismerhettem meg. Ez volt az eddigi legjobb táborom. (Julcsi)

nyár várva várt hete! Jó volt látni, hogy a gyerekek (több mint nyolcvanan) vidáman keresték a csoportvezetőiket, szívesen ismerkedtek egymással, és örömmel vettek részt mindenféle játékos programban. 2015-re Ferenc pápa meghirdette a Szerzetesek évét, ehhez kapcsolódva igyekeztünk mi is bemutatni a rendeket a gyerekeknek. A délelőtti foglalkozás keretében a verbita misszionáriusokat ismerhették meg, bepillanthattak a különböző országokból érkezett atyák kultúrájába, nyelvébe, ami vidám perceket hozott mindenkinek. Ugyanakkor jó volt látni a komolyságot is, amikor a hivatásukról, szerzetesi életükről meséltek a verbita testvérek, papok és Zygara Malgorzata nővér is. A csoportok az első napokon még csak sorszámot kaptak, a tábor végére azonban már egy-egy szent vagy szerzetesrend nevét viselték, és a gyerekek értékes dolgokat tanultak az egyház gazdag történelméből.

Minden évben izgatottan várják a hittanosaim a verbita missziós gyermektáborát, és szívesen mesélnek az ott átélt élményekről szeptemberben a társaiknak is. Következzék most néhány az ő gondolataikból.

Mezeiné Kiss Adrienn hitoktató és a vaszari hittanosok

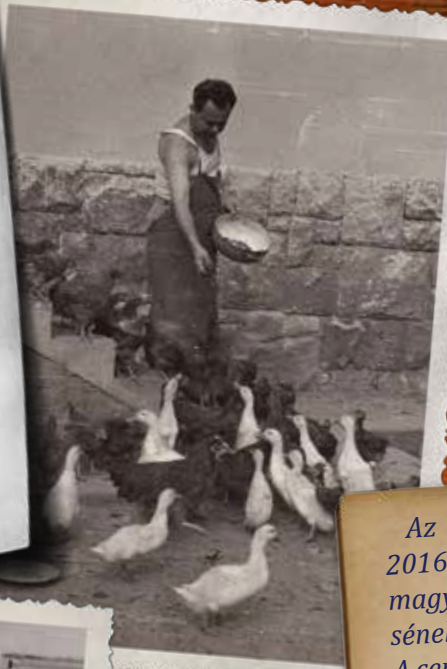
Nekem nagyon tetszett a tábor! A jó idő és a sok-sok program miatt! (Beri)

Én most voltam először a táborban, és nagyon jól éreztem magam. Örömmel volt megismerkedni a verbitákkal és új barátokat szerezni. Sok érdekes és vidám játék volt; tetszett, hogy a szentmisék mindig a szabadban voltak. (Anna)

Min- den nap imádkoztunk, beszélgettünk, játszottunk. Volt egy játék, ami különösen tetszett: a tőzsde. Sokat kirándultunk, egy nap még a város főterén is felléptünk. Sok embert ismertem meg, remélem jövőre is találkozhatom az új barátokkal. (Tivadar)

Johannes Schütte generális titkos látogatása után, az általa küldött pénzből új ingatlant vásárolhattak a verbiták 1961-ben Budatétényben: a Völgy utca 9-es szám alatt lévő házat.

Köze tö Centená 19

Az Isteni Ige Társasága 2016-ban ünnepli a rend magyarországi letelepedésének századik évfordulóját. A centenáriumra készülve hálaát adunk Istennek a kapott kegyelmekért, és tisztelettel gondolunk azokra a verbita szerzetesekre, akik az elmúlt száz évben odaadóan szolgáltak a magyarországi, illetve a világmisszióban. Sorozatunkban fényképekkel idézzük fel az elmúlt évszázad fontos állomásait, pillanatait.

A Völgy utcai ház konyhájában Sziller Ádám atya, Vince atya, Szeráf testvér és szülei

A 70-es évek elején a határőrség elhagyta Kőszegen a Szent Imre Missziósház épületét, melyre tíz év gazdátlanság várt

Türelemmel viselt hosszú szenvedés után 1971. november 17-én elhunyt Sziller Ádám atya, a magyar régió főnöke. 1951-től haláláig töltötte be ezt, az akkoriban nagyon is hálátlan hivatalt. Az állam által szintén sokat támadott Kisberk Imre székesfehérvári püspök temette

lebb hozott rténelem

áriumi fotóalbum
1966–1975

Szelei György régiófőnök, Lucius és Antal testvérek meglátogatták Bonaventúra, Leo és Ottokár testvéreket a pannonhalmi öregotthonban, 1973-ban

És a dolgos hétköznapiok:
Antal testvér és munkatársai szüretelnek

Centenáriumi megnyitó

Az Isteni Ige Társasága 2016-ban ünnepli magyarországi letelepedésének századik évfordulóját. A rend szeptember 18-án nyitja meg a jubileumi évet a budatétényi Szent István-templomban.

Program:

- 17:30 – Bevezető előadás, köszöntő
- 17:45 – Előadás: Dr. Révész Éva
Verbita misszió Magyarországon
(1916–2016)
- 18:30 – A centenáriumi megnyitót ünnepli szentmise

Agapé

Mindenkit szeretettel várunk!

Kérjük, aki teheti, jelezze előre részvételi szándékát Magung Fransis SVD missziós titkárnál.

TEL.: 06-1/424-5668
+36-30/418-9196

E-MAIL: verbita@verbita.hu

2014 márciusától a centenáriumi év előkészületire, illetve az ünnepi rendezvények költségeire szervezünk gyűjtést. Kérjük, adományaikkal segítsék, hogy méltó módon, a világmissziót minél többekkel megismertetve ünnepelhessek meg rendtartományunk centenáriumát. Adományaikat a verbita Missziós Titkárságon keresztül juttathatják el, a Világpostában található sárga csekken vagy az alábbi új számlaszámra befizetve:

10700024-69018251-51100005 (CIB)

A közlemény rovatban kérjük feltűtetni:
centenáriumi

Hálásan köszönünk minden adományt!

A misszionáriusok megérkeztek

Részletek Ternay János útinaplójából

Az első magyar verbiták 1934-ben mentek távoli misszióba. Ternay János szeptember 14-én indult el, s öt és fél hét hajóút után érte el a kontinentális Kínát. Sanghajból vasúttal utazott tovább, hogy aztán számos nem várt nehézség után Hszianban felszállhasson arra a teherautóra, ami elvitte szolgálati helyére, Nyugat-Kanszuba.

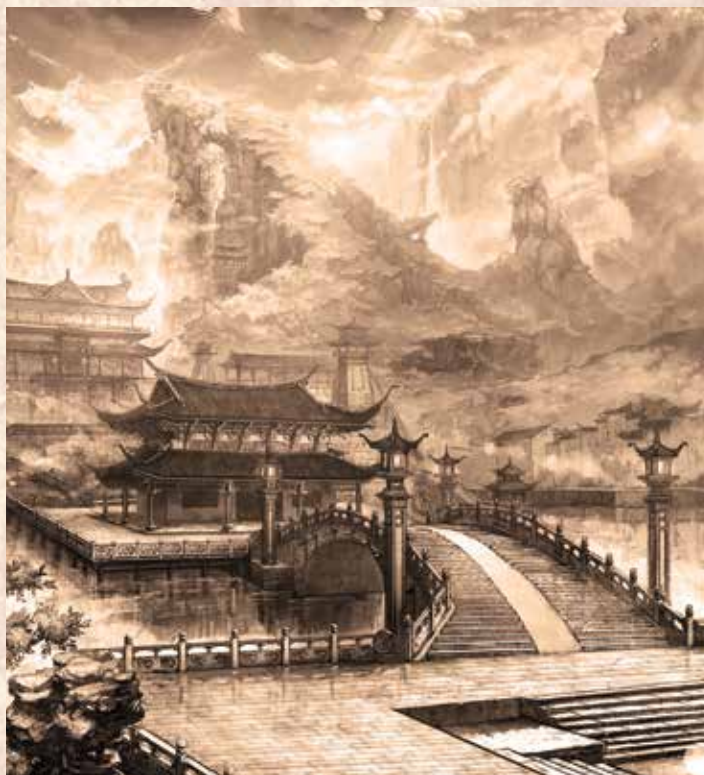
November 19-én, Szent Erzsébet ünnepén indulunk el. Riksán mentünk ki a vámhoz, ahol az összes teherautónak meg kellett jelennie. Innét már csak négyen utaztunk, két kedves nővér itt elbúcsúzott tőlünk, mert ők Kelet-Kanszuba mennek. A nagy teherautó teljesen meg volt rakva ládákkal és csomagokkal. A rakomány tetejére kerültek az utasok. Felültünk egymás mellé; amint el tudtunk helyezkedni, megfogtuk a kötelet, mert nem „repülő” utasoknak szálltunk fel.

Az első nap meglehetősen simán folyt. Egyik faluból a másikba, egyik városból a másikba szállt az autó. A városok fállal vannak körülveve, védelemből a rablók és más nemkívánatos elemek ellen. Négy vagy több városkapun keresztül lehet csak bejutni, és minden kapubejáratnál két nehéz kapu zárja el az utat, kívül s belül katonasereg. Ezen bejáratok nem számítottak azaz, hogy valaha hatalmas teherautók fognak rajtuk keresztülhaladni, mert olyan szűkek sokszor és alacsonyak, hogy vagy a lábunkat vágtuk az ajtóhoz oldalt, vagy pedig a fejünket vertük be fölül.

Benn a városokban élénk élet uralkodik. Minden üzlet, konyha és vásár kinn van az utcán. Egyik alkalommal fel is lökött az autó egy árust. Az utcák

szűkek, az árusok meg minél kijebb igyekeznek, hogy jobban észrevegyék őket.

Már besötétedett, amikor az első szálláshoz értünk. Azonban ne gondoljunk a mi vendégfogadóinkra. Az ablak, ha van, kicsi és papírral van bevonva üveg helyett, persze a papír rongyos. Az ajtó, ha van, egy piszko-

sabbnál piszkosabb fehér függöny, vagy deszkaajtó kilincs és zár nélkül. Ha belépünk az alacsony bejáratnál, szemben találjuk a fekvőhelyet: egy méter magasságyra felépített lapos hely, az egész szobában, rajta esetleg szalma. Alatta üres, azaz egy vagy két nyílás előlről, mert ezen fekvőhely alatt fűtenek, illetőleg füstölik ki az embert szalmával.

A második nap egy körülbelül kétezer méter magas hegyet kellett megjárjunk, sokszor veszedelmes helyzetben, rettegve néztük a szakadatlan mélységet. Fenn a hegyekben jóval hidegebb volt, mint odalenn, többnyire hó fődte e hegyeket, de nem sok.

Gyakran láttunk katonai „végvárat”, melyek inkább a rablók elijesztésére vannak, mert talán nem is lakják katonák. A rablóveszedelem még mindig tart. Sanghajban mondták, hogy bizonyos autósok hirtelen megállnak egy kívánt úr előtt, betessékelik az autóra, és csak nagy váltságdíj árán tudják visszaszerezni szabadságát. Útközben rengeteg katonával találkoztunk, akik levonultak Honanba, állítólag a kommunisták ellen.

November 21-én érkezünk a Kanszu provincia határára. Alapos vámvizsgálat. Ezalatt megtekintettük a spanyol kapucinus atyák missziós állomását és még aznap este beértünk a spanyol kapucinusok központjába, Pingliangba. Az atyák nagyon szívesen fogadtak. Vacsora alatt *Liszt Ferenc* rapszódiait játszott a gramofon és más magyar darabokat, így akartak kedveskedni.

November 23-án reggel megint előttünk állott az autó. Sokkal hidegebb és magasabb régióban keringtünk, mint eddig. A hegyek innét már kétezeren felül vannak, s a kö-

vetkező napokban hasonlóan mindig a hegyekben vitt az utunk. November 27-én egyszer csak azt vettük észre, hogy Lancsouban vagyunk, a városon kívül elterülő repülőtéren. A vámhivataltól autón mentünk be a városba. A kapu már zárva volt, és a katonák próbáltak ellenkezni, de amint a tisztelendő főnöknő kínaiul megszólította őket, rögtön kinyitották a kaput, mert a nővéreket már ismerik, sokan járnak a gyógyszerárúkbá bekötöttetni sebeiket. Minél közelebb kerültünk a misszióhoz, annál nagyobb zajt csapott sípjával a sofőr, hogy megtudja mindenki: a várva várt misszionáriusok megérkeztek.

Akik még elindulhattak

A háború utáni évek a szerzetesrendek feloszlataáig

A második világháború alatt nem volt mód elhagyni a kontinenst, így az ezen évek alatt végzett, felszentelt magyar verbita papok, valamint örökfogadalmas testvérek sorban várták, hogy egyszer csak véget érjen a borzalom, és elindulhassanak életük hivatásának teljesítésére. Mikor a háború befejeződött, a kommunizmus réme egyre fenyegetőbbben kezdte megmutatni magát, és az Általános Rendfőnökség hamarjában több magyar verbitát is kinevezett missziós munkára.

Így jutott el *Ábri Gyula* és *Bartha Károly* atya Japánba, *Gulyás Ferenc* atya Brazíliaába, *Lengyel Máté Pál* testvér Ghánába, *Magyar József* atya Chilébe, *Nagy Sándor Imre* testvér Indiába, *Rácz János* és *Tunkel Viktor* atya a Fülöp-szigetekre, valamint *Tunkel Jenő* atya Argentínába. Őket már csak a két Pápua Új-Guineába ment misszionárius, *Végvári János* atya és *Appenzeller Péter Salvius* testvér követhette – az előbbi már csak illegálisan, utóbbi pedig hivatalos családjegyesítés címén, mivel sváb lévén rokonságát akkor már kitelepítették az országból.

És bár még a következő években is érkeztek kinevezések Rómából, 1949 után már lehetetlenné vált elhagyni az országot. Hosszú időre ezek az atyák és testvérek voltak az utolsók, akik a magyar tartományból távoli misszióba mentek. Több mint ötven évet kellett várni a következő lehetőségig. Azok a magyar verbiták, akik később jutottak el más földrészekre, már mint az osztrák vagy a német provincia tagjai indultak el. De akik „itt ragadtak”, minden tőlük telhetőt megtettek, hogy hazájukban lehessenek igazi szerzetes misszionáriusok.

Ballagás a missziósházból 1950-ben

Bartha Károly és Rácz János

Lengyel Máté Pál testvér indul Ghánába

A háború után az egyházat érő csapások közül az első komolyabb az iskolák és a kórházak 1948-as államosítása volt. Ez közvetve a magyar verbitákat is érintette, hiszen az államosítás miatt mind a kőszegi bencés, mind a budafoki premontrei gimnáziumban ellehetetlenült a verbita diákok helyzete. Ráadásul tervezték egy verbita gimnázium megalapítását, ami miatt több atya is éppen egyetemi tanulmányait végezte, és ez hirtelen fölöslegessé vált.

Az elbocsátott kőszegi bencés tanárok egy része vállalta, hogy a városból feljár a missziósházba oktatni a missziós növendékeket, abban bízva, hogy bár bizonyítványt nem állíthattak ki, hátha később alkalom adódik valamiféle külföldi vizsgára, és akkor ez segítséget fog jelenteni. Ez két évig, 1950-ig tartott, míg végleg fel nem oszlatták a szerzetesrendeket. Ekkor az előljárók fő feladata a diákok megfelelő intézményekben való elhelyezése lett.

Tóth Zoltán svd

A csíksomlyói Szűzanyánál

Pünkösdi zarándoklat verbita szerzetesekkel

Pár évvel ezelőtt ismerkedtünk meg a verbita atyákkal és testvérekkel. A missziós barátok találkozóiról mindig lelkiileg feltöltődve távoztunk tőlük. Viszonzni szerettük volna szeretetüket, ezért felajánlottuk számukra a csíksomlyói zarándoklat lehetőségét, hogy jöjjenek velünk haza, családjainkhoz.

Magung Fransis, Marciszkievicz Tamás, Juhos Ferenc és Wolowicz Ádám atyával, valamint Hernandez Elmer, András Zoltán, Mawasala M'bela Fabien és Ngamba Mungwala Albert testvérrel indultunk el a zarándoklatra. Az odafelé vezető út során többször megálltunk. Meglátogattuk Bánffyhunyon a református templomot, ami egy gyönyörű, XIII. századi, késő gótikus stílusú épület. A Bucsin-tetőn is megpihentünk, ahol megsodálhattuk a környezetet. Innen már nemsokára elértük utunk végállomását, a gerygyóremetei fenyves erdőt, ahol nagy szeretettel és vacsorával várt bennünket a Brassai család. Nemsoká-

ra elkezdődött a szabadtéri szentmise. Hihetetlenül gyönyörű környezet vett minket körül, a madarak csicseregése és a patak csobogása közepette éltük át az áhítatot. Imádkoztunk családjainkért, betegeinkért, és hálát adtunk Istennek, hogy szerencsésen, épségben megérkeztünk. A vacsora után élménybeszámolóval és énekléssel zártuk a napot, majd nyugovóra tértünk, ki-ki a maga családjával, vendégeivel.

Másnap gyönyörű napsütötte reggelre ébredtünk, majd a reggeli – a helyi ételkülönlegességek – elfogyasztása után a csutakfalvi Szent Margit-kápolnában találkoztunk, ahol szentmisén vettünk részt. Ezután a Gyilkos-tó és a Békás-szoros csodálatos látnivalói következtek. Meghallgattuk a tó legendáját, majd sétálni indultunk, és sok fényképpel örökítettük meg élményeinket.

Időben lepihentünk, hogy a szombati búcsúra kipihenhessük magunkat. A találkozási ponton egybegyűlve

mentünk a helyszínre, ahol maradt időnk lelkiileg is felkészülni a szentmisére. Csodálatos volt megtapasztalni a lelki békét és a szellemi feltöltődést, amit a hely nyújt.

A szentmise után elfogyasztottuk a magunkkal hozott ételt, majd elindultunk Csíkszentdomokosra, Márton Áron püspök szülőhelyére, ahol a tiszteletére létrehozott múzeumban bepillantást nyerhettünk életébe és munkásságába. A nap befejezéséként Oltlakán a Szabó családnál jó hangulatban elfogyasztottuk a töltött káposztát és a helyi készítésű kürtös kalácsot.

Vasárnap a szentmise után elköszöntünk családtagjainktól. A Ferenc családnál elköltött finom ebéd után nehéz szívvel, de visszaindultunk Budapestre.

Ezúton is köszönjük a verbita atyáknak és testvéreknek, hogy jelenlétükkel még szebbé, még emlékezetesebbé tették számunkra ezt az ünnepet.

Szabó Sándorné Erzsébet

MISSZIÓS BARÁTOK TALÁLKOZÓJA

a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban, Budatétényben

SZEPTEMBER 27.

• **INDIA UTÁN MINDEN MÁS**

Előadó: Ribiánszky Ágnes orvostanhallgató

OKTÓBER 25.

• **A VILÁG KÖZEPE**

– **MISSZIÓS ÖNKÉNTESI ÉV ECUADORBAN**

Előadó: Való Adrienn

NOVEMBER 29.

• **KERESZTÉNY MISSZIONÁRIUSOK**

A HIMALÁJA ÉS NÁGAFÖLD HEGYCSÚCSAI KÖZÖTT

Előadó: Lázár Ádám

• 17.15 – kezdés (szentségimádás és gyónási lehetőség)
• 18.00 – szentmise • 19.00 – előadás • 20.00 – agapé, kötetlen beszélgetés

Részvétel Jézus életében és küldetésében

A mexikói–kubai tartományról

Mexikó és Kuba együtt alkotnak egy rendtartományt. Mindkét országra a változatos összetételű népesség jellemző: bennszülött indiánok, az európai gyarmatosítók és a behurcolt afrikai rabszolgák leszármazottai lakják. Ez a sokszínűség megmutatkozik a vallás terén is.

Bár az őslakosok könnyen elfogadták a katolikus hitet, jelentős hányaduk ma is kevert vallásgyakorlatot folytat: falusi ünnepek során együtt ünneplik az ősök szellemeit a katolikus szentekkel. Mexikóban ezért a katolikus egyház pasztorális gyakorlatában a hangsúly a szentségek hagyományos tiszteletéről áttevődött az új evangelizációra. Ez azonban ellentétet okozott a konzervatív egyházi vezetők és azon püspökök között, akik inkább készek a II. vatikáni zsinat útmutatásait követni.

Kubában az 1960-as években, a forradalom után a papok és szerzetes nővérek hetven százaléka elhagyta az országot, mivel az alkotmányban kimondták a korlátozott vallásszabadságot, és számos vallásellenes rendeletet hoztak. Amikor az enyhülés éveiben hivatalosan betiltották a vallási diszkrimináció minden formáját, katoli-

kusok is beléphettek a kommunista pártba. Ekkor sokan visszatértek az egyházba is, de a kubaiak jó része nem vallásos, illetve „kitért” az egyházból. Jelenleg a santeria vallásnak van a legtöbb követője az országban, ami egy tradicionális afrikai és a katolikus népi vallásosság keveréke.

A rendtartományban nem lehet önálló verbita missziós munkát végezni, a verbita szellemiség jellemző dimenziói a helyi pasztorális keretek között valósulnak meg. Kubában a verbiták az egyházmegyei pasztorális tervet követik. A rend szolgálata elsősorban a bennszülöttek, a szegények, a társadalom peremére szorultak közt valósul meg. Ezek az emberek gyakran politikailag is megosztottak és manipuláltak, a kultúrájuk eltér a többségi kultúrától, sőt Istenről és az egyháztól is sajátos az elképzelésük. Sok köztük az emigráns, akik szenvednek családjuk szétszakadtságától. A fiatalok képzettsége alacsony, ezért a legtöbben munkanélküliek. A vidéki hívek el vannak vágva mindennemű vallási közösségtől.

Kubában elsősorban a gyökértelessé vált családokból érkező istenkeresők, a politikai rendszer miatt a

katolikus hittől és az egyháztól eltávolodottak igénylik a verbita szerzetesek jelenlétét és lelki segítségét. A rend tagjai Down-szindrómás emberekkel, börtönben lévők hozzátartozóival, fogyatékkal élőkkel és idősekkel is foglalkoznak.

A verbiták bibliaapostoli szolgálata igen jelentős minden plébánián, ahol jelen vannak. Koordinátorként egy rendtárs teljesen ennek a munkának szenteli magát, egyben a mexikói érsekségen is dolgozik: biblikus előadásokat tart, és részt vesz az Érseki bibliaapostolság program megtervezésében. A rend egész évben szervez bibliatanfolyamokat.

A médiában még nincs önállóan jelen a verbita közösség. Egyes rendtársak alkalmanként rádióinterjúban tesznek tanúságot munkájukról. A tartomány missziós irodája és a plébániák pedig hírleveleket adnak ki barátaik és támogatóik számára.

A mexikói–kubai tartományban nyolcvanhat verbita él, közülük tizenhárman Kubában: hetvennégy pap, egy örökfogadalmas testvér, tizenegy seminarista. Kubában szolgál *Putra Laka Remigius* atya, aki Magyarországon tanult, és itt szentelték pappá 2008-ban. A helyi hivatások száma mindkét országában kevés. De a huszonkét nemzetből származó közösség lelkeségét gazdagítják a hit megélésének különböző formái, melyeket ki-ki otthonról hozott.

Hajós Katalin

MISSZIÓS ADOMÁNYOK AZ IGAZÁN RÁSZORULÓKNAK

A keresztény élet híd, amely az üdvösség földjére, az igazi boldogsághoz vezet. Ennek az építésére kaptunk meghívást. Hisszük és reméljük, hogy lelki és anyagi támogatással segíteni tudunk másokon. A missziós munka, amelyet a misszionáriusok végeznek a világon, az imádsággal, az igehirdetéssel és a szociális munkával együtt lesz teljessé. A verbiták által segíthetünk azoknak a tőlünk távol élő szegényeknek, akik saját erejükből nem tudják kórházaikat, iskoláikat, ültetvényeiket és a megélhetésükhöz szükséges dolgokat előteremteni és fenntartani. Segíthetünk nekik, hogy ne csak a megélhetési gondok kössék le a figyelmüket. A legkisebb adományt is **HÁLÁSAN KÖSZÖNI** a verbita **Missziós Titkárság**.

Új bankszámlaszám: **10700024-69018251-51100005 (CIB)**

1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5. • tel.: 06-30/418-9196, 06-94/562-205

• e-mail: verbita@verbita.hu

Kérésére tájékoztatást és csekket küldünk.

Isten szeretete erősebb és nagyobb minden másnál

Beszélgetés Elsa Loekito missziós nővérrel

„Mindazért a jóért, amit megtapasztaltam, vágyat éreztem, hogy mindent felajánljak Istennek. Barátaim és a családom soha nem gondolták, hogy lemondok az ígéretes karrieremről” – mondja Elsa nővér, aki tavaly első fogadalmat tett a Szentlélek Szolgáloi Missziós Nővérek közösségében. Jelenleg Ausztráliában, Sydney-ben szolgál a menekültek között. Hivatásáról és az odáig vezető újáról kérdeztem.

– Indonéziában, Jakartában születtem 1984. február 13-án. 1999-ben, amikor gimnáziumba jártam, a szüleim elküldtek Ausztráliába tanulni. Később a melbourne-i egyetemen tanultam és dolgoztam 2001–2009-ig az informatika területén. Ezen időszak alatt évente egyszer mentem vissza Indonéziába utazgatni, meglátogatni a családomat. Azóta Ausztrália lett a második otthonom.

– Hogyan ismerted meg a Szentlélek Szolgáloi Missziós Nővéreket?

– Először egy fiatalokból álló csoporton keresztül találkoztam a missziós nővérekkel a melbourne-i indonéz katolikus közösségben. Éves lelkigyakorlaton voltunk, és a nővérek megosztották velünk saját lelkiségüket.

Fokozatosan egyre többet tudtam meg a nővérekről, és kezdettől fogva vonzott az apostoli küldetésük Indonéziában, ahol sérült gyerekekkel foglalkoznak egy olyan helyen, amiről addig nem is hallottam. Amikor Indonéziába látogattam, megragadtam a lehetőséget, hogy meglátogassam azokat a helyeket, ahol a nővérek dolgoznak, először Atambuában (Nyugat-Timor), majd később Nyugat-Floresen is. A találkozásom a Szentlélek Szolgáloi Missziós Nővérekkel Ausztráliában tudatosította bennem jelenlétüket szülőhazámban is. Mély benyomást tett rám a missziós lelkületük és az, ahogyan élnek.

– Melbourne-ben tanultál és dolgoztál. Milyen volt számodra mindezt ott hagyni és a missziós nővérekhez csatlakozni?

– A folyamat, ami elvezetett a tisztánlátásig, hogy meghalljam Isten hívását, hosszú volt, ami imádkozással, a barátokkal való beszélgetésekkel, valamint a családtól és lelki társaktól való tanácskéréssel telt. Egyre inkább tudatossá vált bennem Isten kiapadhatatlan szeretete az életemben, ami képessé tett arra, hogy megtegyem az első lépést a Szentlélek Szolgáloi Missziós Nővérekhez való csatlakozáshoz. Mindazért a jóért, amit megtapasztaltam, vágyat éreztem, hogy mindent felajánljak Istennek. Barátaim és a családom soha nem gondolták, hogy lemondok az ígéretes karrieremről. Én viszont éreztem, hogy Isten szeretete erősebb, ma is erősebb és nagyobb, mint bármi más.

Így 2011-ben jelölt lettem Ausztráliában, utána beléptem a noviciátusba, és az első fogadalmaimat 2014 februárjában tettem le.

– Mivel foglalkozol jelenleg? Mi a küldetésed?

– Jelenleg a közösséget szolgálom és tanítok. Egy másik nővérrel hetente asz-

szonyok csoportjával találkozunk, akik közül sokan menedékkérők vagy migránsok, hogy megtanítsuk őket különböző dolgokra, például kézműveskedésre. Menekültekkel is találkozunk a befogadó táborban, amit a Jezsuita Menekült Szolgálat szervezett, és vendégül látjuk őket. Máskor számítógépes és tudományos ismeretekre tanítom különböző közösségekben az embereket, akiknek nem volt lehetőségük ilyen oktatásban részt venni. Ezek a találkozások lehetőséget adnak nekem, hogy meglássam Krisztust a nők, a férfiak és a gyerekek arcában, akik különböző okok miatt hátrányos helyzetbe kerültek a mai társadalomban. Felajánljuk szolgálatainkat nekik, hogy a Szentlélek ily módon is győzze le az igazságtalanságot és a szegénységet, ami eláraszt bennünket. Ugyanakkor én is sok áldást kapok tőlük. Az, hogy más szemével látom a világot, megváltoztatja a gondolkodásmódomat és azt, hogy hogyan válaszlok a világ szükségleteire, hogy még közelebről tudjam követni Krisztust. Valóban megtanultam, hogy a Szentlélek munkálkodása átlép minden nyelvi, kulturális és vallási különbségből adódó akadályokon.

Bano Blandina SSPs

Isten arra hívott meg minket, hogy az ő szeretetének szolgálói legyünk.

SZENTLÉLEK SZOLGÁLÓI MISSZIÓS NŐVÉREK

Több mint háromezer nővérünk tevékenykedik a világ negyvenhét országában. Nemzetközi közösségekben élünk, sokféle munkakörben dolgozunk, és minden munkánkkal az egyház missziós küldetését szolgáljuk.

Címünk: Szentlélek Szolgáloi Missziós Nővérek

• 1223 Budapest, Völgy u. 9.

• E-MAIL: budapest.ssps@gmail.com

Azt a hitet adjuk tovább, melyre otthon váltunk fogékonnyá

Missziós levél Cebuból

Mindig is szerettem volna Fülöp-szigeteki misszióból valakit Magyarországra küldeni, hogy ott tanuljon. Hiszek benne, hogy a magyar kultúrának sajátos ereje van, ami másoknak is értékes és segíthet. Örömmel számolhatok be arról, hogy most valószínűleg egy cebui fiatalember doktori tanulmányokat végezhet a Pécsi Tudományegyetemen, három másik cebui egyetemista pedig diákcsere keretében fog egy félévet eltölteni ugyanott. Nem volt könnyű vízumot szerezniük, mégis kitartottak szándékuk mellett, hiszen tetszett nekik az a színvonal, amit a Pécsi Tudományegyetem nyújt.

Biztos vagyok benne, hogy Magyarország nemcsak menekültek tranzit országa lehet, hanem ezeréves értékei sokat jelentenek. Ilyen érték a sajátosan magyar, szentistváni kereszténység. A hazaszeretet nem áll ellentétben Krisztus missziós parancsával, mely arra hív, hogy „menjete el minden néphez” (Mt 28,19), hiszen azt a hitet adjuk tovább, melyre otthon váltunk fogékonnyá.

Továbbra is igyekszünk ébren tartani a Fülöp-szigeteki fiatalokban a tudatot, hogy a missziós szerzetesi hivatás nagy kegyelem, és világias szóval kifejezve nagy lehetőség is. Bár a szerzetesi hivatások száma itt is csökken, mégis minden évben vannak új belépők, és minden évben van fogadalom megújítás is. Idén kilenc verbita missziós testvér újította meg szerzetesi fogadalmait. A szerzetes testvér lelki elkötelezettsége mellett világi szakmát is gyakorol, hogy így vállalja mindazokat a kihívásokat, amelyekkel az egész társadalom szembesül. A Fülöp-szigeteken csak olyanok lehetnek missziós testvérek, akik vállalják, hogy elvégznek egy egyetemet. Idén öt új jelöltet vettünk fel. A helyi verbita egyetemen fognak tanulni az érdeklődésüknek megfelelő szakon, és a szemináriumban vezetjük be őket a szerzetesi életbe. Én vagyok a prefektusuk. E szolgálat néha nem könnyű, mert az új belépők csak tizenhat évesek, és ebben a korban igazából még nem lehetne elvárni mélyebb elkötelezettséget. A világiasodás is egyre erősebb. De az ország még ma is mélyen katolikus,

a legtöbb ember hite erős. Azt hiszem, tanultunk is a Nyugat gondjaiból, abból, hogy ott sok ember elveszítette a hitét.

A szerzetesestvér jelöltekkel együtt rendszeresen foglalkozom cebui volt utcagyerekekkel. R. az utcán tengette életét, teljesen reménytelenül. Sok borzalmas élményen ment keresztül, többször meg is erőszakolták, a kábítószerrel is kapcsolatba került, hiszen az mindennapos az utcagyerekek között. A rendőrség vitte be egy állami nevelő-

intézetbe, ahol 2007-ben találkoztam vele először. Emlékszem, hogy kezdetben mennyire nehezen tanult. Tizenkilenc évesen végül elvégezte az általános iskolát, majd a szaléziak Don Bosco Szakmunkásképző Iskolájába küldte az intézet. Itt érzett rá először, hogy ha akar, tud tanulni, és tud jól dolgozni. Egy asztalos üzemben helyezkedett el. Itt figyelt fel rá egy japán oktatási ügynökség: felkérték, hogy tanítson angolt az interneten keresztül japán gyerekeknek. Így a fizikai munka mellett esténként két-három órára nyelvtanár lett. Idővel megnyílt előtte a külföldi munkavállalás lehetősége, azonban nem kaphatott útlevelet, mert születési anyakönyvi kivonatában tévesen nőneműnek lett feltüntetve. A téves be-

jegyzés megváltoztatása itt csak bírósági eljárással lehetséges, amelynek a költsége legalább 3000 peso (kb. 200 000 Ft). R. majdnem lemondott a külföldi munkáról, amikor a cebui verbita egyetem jogi kara szociális jogsegélyakció keretében magára vállalta az ügyvédi feladatokat. A járulékos költségeket pedig a magyar jöteveik adományából fedezték.

A gyermekek segítése és a szerzetesképzés fenntartása segítség nélkül nagyon nehéz lenne. A magyar verbita Missziós Titkárságon keresztül lehet e célra adományokat küldeni csekken vagy átutalással, melyekért hálásan mondok köszönetet előre is. A közlemény rovatban kérem, hogy tüntessék fel: „Lányi Béla, Cebu”. A cebui volt utcagyerekek és szerzetesnövendékeink odaadóan imádkoznak jöteveikért.

Lányi Béla svd

Itt vagyok, engem küldj!

Német László svd püspök szavai Ferenc pápához

Ferenc pápa augusztus 4-én mintegy tízezer ministránssal találkozott a Szent Péter téren, a Nemzetközi Ministráns Szövetség (CIM) augusztus 2. és 8. között Rómában zajló találkozója alkalmából. A Szentatyát Német László verbita szerzetes, nagybecskereki püspök, a CIM elnöke köszöntötte. A Magyar Kurír beszámolója alapján idézünk beszédéből.

A Ministráns Fiúk és Lányok Nemzetközi Szövetsége 1962 óta szervez zarándoklatokat Rómába. Ma itt, a XI. nemzetközi zarándoklaton tízezer ministráns fiú és lány gyűlt össze három földrészről és huszonhárom országból. Különböző nyelveken beszélnek, különböző kultúrákból jönnek, de szívükben önnel együtt mindnyájan egyek Krisztusban.

Ministránsként megtapasztalják az Eucharisziában Isten emberek iránti nagy szeretetét, a kenyér és a bor Krisztus testévé és vérévé való átváltoztatását. Istennek ezt a szeretetét elviszik a világba, beszélnek és tanúságot tesznek róla, mivel hiszik, egyedül csak a szeretet újíthatja meg világunkat.

Ezek a lányok és fiúk ma önnel, Szentatyánk, oltárszolgálatukat és küldetésüket Isten elé kívánják vinni, és ezáltal kívánják az Atyát, a Fiút és a Szentlelket dicsőíteni és tisztelni. Ezzel egyidejűleg hallani akarják az ön bátorító szavait, hogy szívükben még erősebben érezzék küldetésüket, hogy elvigyék a világnak Isten szeretetét és irgalmasságát.

Minden ministráns fiúnak és lánynak van egy kis zarándokkendője, ennek a zarándoklatnak a mottójával. A mottót Izajás könyvéből (6,8) vettük: „Itt vagyok, engem küldj el!” Így akarunk a próféta szavaival, és önnel, Szentatyánkkal együtt Isten elé állni, és azért imádkozni, hogy mindnyájan egyre jobb tanúi lehessünk Isten emberek iránti szeretetének.

Zarándokkendőink különböző színűek. Származási országaink olyan színesek, mint a kendők. Ilyen színes otthon az életünk. Néhányunknak közülünk különösen nehéz a sorsa. Barátainknak, az Ukrajnából érkezett ministránsoknak ma a háború borzalmaival kell hazájukban együtt élniük.

Az ön kendője, Szentatyánk, fehér. A béke színe. Kérjük, vegye át ezt

a kendőt egy ukraini ministráns kezéből, köszönetünkkel együtt, amiért ön, Szentatyánk, a békéért olyan sokat imádkozik, és olyan sokat tesz. Ez a kendő jele az itt jelen lévő összes ministráns fiúval és lánnyal való segítségnek.

Óri István Ifjúsági Ház

Cím: 9730 Kőszeg, Park u. 1.

SZERETETTEL VÁRUNK:

- ifjúsági közösségeket
- cserkész-csapatokat
- hittanosokat
- ministránsokat

KAPCSOLAT:

Tóthné Borsos Éva
Mobil: 06-20/490-0670
e-mail: borrsos@gmail.com

Szent Imre Missziós- és Lelkigyakorlatos Ház

Cím: 9730 Kőszeg, Park u. 1.

SZERETETTEL VÁRUNK:

- keresztény mozgalmakat,
- egyházközösségeket
- lelki napokra középiskolásokat
- lelki napokra egyházközönségi képviselő-testületeket
- adventi és nagyböjti lelkigyakorlatokra
- konferenciákra, összejövetelekre
- szállás lehetőséget keresőket

KAPCSOLAT:

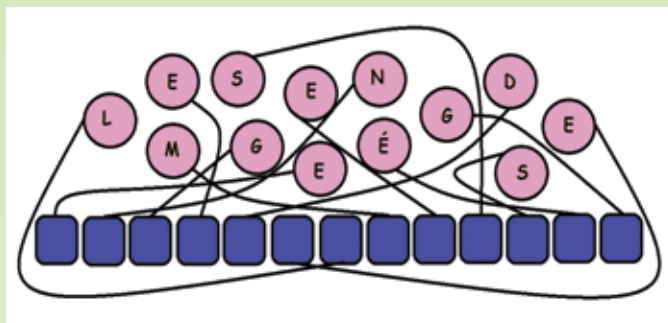
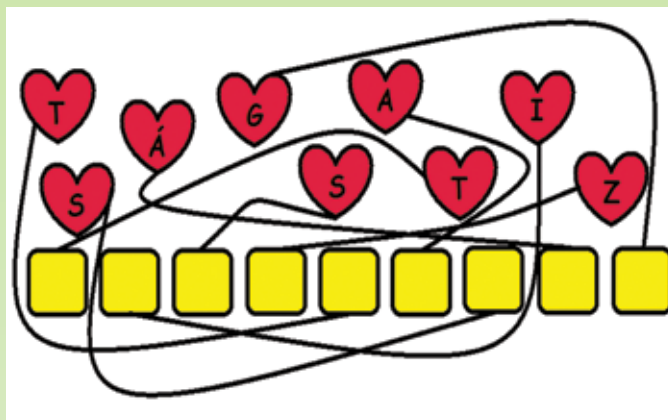
Máté Éva
Tel.: 06-94/562-201
Mobil: 06-30/335-1496
e-mail: szentimre@verbita.hu

Szerzetesek éve

Kedves Gyerekek!

Ferenc pápa szándéka szerint 2015. a Szerzetesek éve. Ez az év abban segít bennünket, hogy jobban megismerjük a szerzetesi élet lényegét és azokat, akik így élnek. Minden szerzetes igyekszik követni Jézust, és saját életével rámutatni Istenre. Ebben segít nekik a három fogadalom, amelyet Istennek tesznek. Evangéliumi tanácsoknak is hívjuk ezeket, mert Jézus tanítását és életmódját összegzik. Fejtsd meg az alábbi rejtvényeket, és megtudod, milyen három evangéliumi tanács szerint élnek a szerzetesek.

Francis Dorff :

A rabbi ajándéka

Volt egy híres kolostor, amelyre nagyon nehéz napok szakadtak. Régebben a sok épületet megtöltötték a fiatal szerzetesek, és a hatalmas templomban csak úgy zengett az ének, de most elhagyatott volt. Az emberek nem jöttek ide, hogy az imádságból táplálékot nyerjenek. Csak egy maréknyi szerzetes csoszogott a folyosókon, és nehéz szívvel dicsérte Istent.

A kolostor melletti erdő szélén állt egy kunyhó, amelyet egy öreg rabbi épített. Időről időre elment a kolostorba, hogy böjtöljön és imádkozzék, és amíg ott volt, a szerzetesek úgy érezték, hogy imádságos jelenléte erővel tölti el őket.

Egy nap az apát elhatározta, hogy felkeresi a rabbit, és kitarja előtte a szívét. Amikor elérkezett a kunyhóhoz, a rabbi ott állt az ajtóban üdvözlésre tárt karral és mondta: „Te és a testvéreid nehéz szívvel szolgáltatok Istent. Azért jöttél, hogy tanítást kérj tőlem. Adok neked tanítást, de csak egyszer ismételheted el.

Miután elmondtad, soha senkinek sem szabad hangosan kimondania.” Majd a rabbi egyenesen az apát szemébe nézett és így szólt: „A Messiás köztetek van.” Egy darabig mindent csönd borított, aztán az apát eltávozott.

Másnap reggel összehívta a szerzeteseit a káptalanterembe. Elmondta nekik, hogy tanítást kapott a rabbi-

tól, aki az erdőben él, és hogy ezt a tanítást soha senki nem ismételheti el hangosan. Aztán egyenként testvéreire nézett, majd így szólt: „A rabbi azt mondta, hogy egyikünk a Messiás”.

A szerzetesek meglepetten néztek. „Mit jelenthet ez?” – kérdezték egymást. „János testvér a Messiás? Vagy Máté atya? Esetleg Tamás testvér? Én vagyok a Messiás? Mit jelenthet ez?” Mindnyájan alaposan meg voltak zavarodva, de soha senki nem mondta ki ismét a szavakat.

Amint múltak a napok, a szerzetesek egyre inkább megkülönböztetett tisztelettel kezelték egymást. Valami nemes, szívélyes és barátságos megfigyelés vette őket körül, amelyet nehéz lenne megfogalmazni, de lehetetlen volt nem észrevenni. Úgy éltek együtt, mint akik végre rátaláltak valamire, de úgy imádkozták a Szentírást, mint akik folyton keresnek valamit.

Az alkalmi látogatókat nagyon megfogta a szerzetesek élete. Nemsokára jöttek is közel s távolról az emberek, hogy imádságukból táplálkozzanak, és újra kérték a fiatalok, hadd lehessenek a közösség tagjai.

Megvásárolható személyesen a misszióházakban, illetve rendelhető a misszio@verbita.hu e-mail címen.

Világmisszió 14. Országos Ünnepe

„Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak” (Jn 15,20)

2015. október 10-én, szombaton 9 órától

FŐELŐADÓ: **Majnek Antal**
munkácsi megyéspüspök

HELYSZÍN: **Názáret Missziósház udvara**
(Budapest, XXII. kerület, Bajcsy-Zsilinszky út 3-5.)

A rendezvény alatt összegyűlt adományokkal az ukrajnai háború miatt szenvedő testvéreket támogatjuk.

A nyári lapszámunk rejtvényének megfejtése két mondat volt Ferenc pápa Nápolyban elmondott beszédeiből: Tanúskodni a megszentelt élet ajándékáról az egyháznak és a világnak! Ne engedjétek, hogy ellopják tőletek a reményt! Nyertesek: *Orbán József* – Bátaszék; *Czuczor Anna* – Budaörs; *Nagy József* – Somogyeszi. Gratulálunk! Aktuális rejtvényünk megfejtése egy rövid részlet Ferenc pápa üzenetéből, amelyet a hivatások 51. világnapjára fogalmazott meg. Beküldési határidő: október 31.

	Megfogadtam	Hintésem!	Kevert hét! L, N, T után állhat	... az ... nincs tréner Egy kisfű fejszőre	3. rész (6 betű)	Zörög a kerék Kettős mshg.	Kötőszó Francia városka	Antal, de németül	Orosz fiúcska nem vág fát	Olajcég
	4. rész									Y
	Asszony-névben van		Mi ketten					Network Video Interface Lehet pl. ragyogó, fakó		
	Csendben tört!		Évszak	Úteg vége!		Ló nélküli testápolót				
	Egyszín végek nék!			Rövid kötőszó		Abasári utcanév				
Mit érsz párosan!	5. rész									Közepesen agg! Dabas járásban van
Vágóeszközzel	1. rész									
Veszedelemem				Helló EAG angolul Réteg, angolul			Szomszéd: ... kell Sűrű köd ... hó esk (óim)			
			Los Angeles Engineering Média-társaság			Maga	Vissza-nőtt fű!	Vége, angolul		
Kémiai vegyületek			6. rész					Belső szerv		
Orosz folyó			Költői csodáalkozás!					Frater rov. olaszul		
Azias kezde!								Római 500		
	2. rész									
Belga város+ék.					Párosan lőnének! Becézett fiúnév		Hangtalan lóca		Galéria (Király u.) Ausztrál madár	
2 azonos magánh.						Sör része	Megszúr			
Róma híres kútja			Görög betű			Nadrágtartó	Xerxes latinul			
			Előd				Hangjegy			
				Puskát használ		Dió, mogyoró külseje				
				Németül zet			... vigság (2 szó) Duplán ismereten!			Az Ábécé eleje és majdnem a vége
Nagyszörű aszszony	Ü									Z